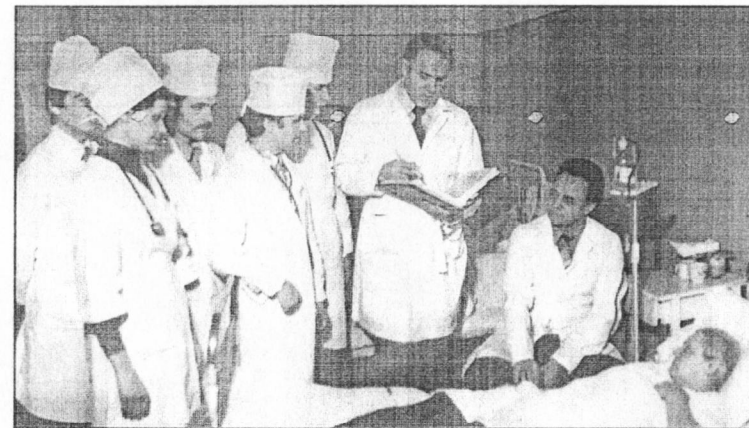
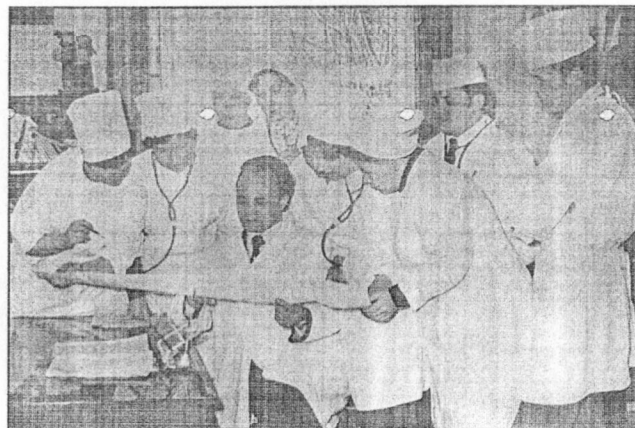

Олександр Миколайович народився 11 квітня 1928 року в с. Удріївцях Дунаєвського району Хмельницької області. В автобіографії, яка зберігається в музеї БДМУ, більш ретельно викладено етапи життєвого шляху проф. Синчука О.М. Сільська родина селян-хліборобів. Чотири роки життя на території німецької окупації, під час якої заклади освіти не працювали, школи були закриті. Незважаючи на 4-х річну перерву в навчанні, юнак багато читав, був дуже допитливий, вивчив німецьку мову і мріяв про медицину. Після закінчення середньої школи у віці 20 років вступив до ЧМІ це навчався упродовж 1948-1954рр. З 1954 по 1956 рр. Олександр Миколайович проходив післядипломну підготовку в інтернатурі за фахом „Терапія” на кафедрі госпітальної терапії ЧМІ, а згодом навчався в клінічній ординатурі на цій же кафедрі (1956–1958). З 1958 по 1960 рр. працював асистентом, а з 1961 по 1970 рр. – доцентом кафедри госпі-

Синчук Олександр Миколайович – лікар, вчений, особистість

11 квітня 2018 року колектив кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет» відзначив 90-річчя з дня народження професора Синчука Олександра Миколайовича (11.04.1928 - 24.10.2006), який упродовж 38 років (1958 по 1996 рр) працював у Чернівецькому державному медичному інституті (ЧМІ), упродовж 10 років очолював колектив кафедри госпітальної терапії ЧМІ (1982 по 1992 рр).

Обхід проф. Синчука О.М. – це була справжня школа життя.

статності, стану морфо-функціональних та гормонтранспортних властивостей еритроцитів при ІХС, дослідженню ефективності периферичних вазодилататорів при серцевій недостатності.

Проф. Синчук О.М. був висококваліфікованим лікарем – терапевтом, кардіологом, ревматологом. Щодня приймав амбулаторних пацієнтів, консультував хворих хірургічних відділень, реанімації. Був консультантом першого в Україні інфарктного відділення (завідувачем якого була Воевідка К.П.). Завжди казав: «Якщо знаєш ЕКГ – то ти вже наповнину лікар».

Проф. Синчук О.М. був одним із перших завідувачів кафедри, який освоював нову клі-

Ми теж вважаємо себе його учнями і дуже вдячні проф. Синчуку О.М., оскільки вивчали госпітальну терапію на 5 курсі на кафедрі госпітальної терапії, слухали його неперевершені лекції, навчалися в інтернатурі на цій кафедрі, а проф. Хухліна О.С. під безпосереднім патронатом професора навчалася у клінічній ординатурі (1994-1996 рр.), і дуже багато в нього навчилися.

Проф. Синчук О.М. був прекрасним лектором, викладачем, методистом, ерудованою людиною. Любив гумор. Був веселою вдачею. Жив роботою. Дуже любив навчати. Але до студентів був надзвичайно строгий і вимогливий.

Цінував студента за ретельність і напо-

охранения» та пам'ятною медаллю імені С.П. Боткіна (1989).

Професор Синчук О.М. не створив наукової школи. Він підготував двох кандидатів наук, але насправді мав надзвичайно багато талановитих учнів (студентів, інтернів, лікарів) і кілька поколінь вдячних пацієнтів, бо він володів надзвичайною харизмою Лікаря і Вчителя, жив своєю роботою і любив «Терапію».

Останні роки життя професор провів з родиною сина у м. Києві. Помер Олександр Миколайович Синчук 24 жовтня 2006 року. Похований на Центральному кладовищі м.Києва.

5-6 жовтня 2017 року на базі ВДНЗ України «БДМУ» відбулася науково-практична конференція з міжнародною участю «Особли-

тальної терапії ЧМІ. У 1959 році під керівництвом професора В.А.Тригера захистив кандидатську дисертацію на тему: „Функциональное состояние печени у больных с нарушением венозного кровообращения“, а в 1970 році – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему „Функциональное состояние сердечно-сосудистой системы при различных формах коронарной недостаточности“.

Після захисту докторської дисертації керівництво ЧМІ рекомендувало професора Синчука О.М. на викладацьку роботу в Замбії. Упродовж 1970–1973 років він працював професором медичного факультету Замбійського університету (м. Лусака).

Під час роботи в Замбії Олександр Михайлович не лише викладав терапію студентам та лікарям-інтернам, але й займався лікувально-консультативною роботою: консультував хворих в університетській клініці, виїжджав з консультаціями у віддалені райони, вивчав і вдосконалював іноземні мови, цікавився політикою, умовами життя в Замбії, розробляв санітарно-гігієнічні заходи щодо профілактики інфекційних захворювань, вивчав тропічні хвороби. Після повернення із Замбії дуже часто розповідав про особливості життя і роботи в Африці, ділився інформацією про стан системи охорони здоров'я в Замбії.

З 1973 по 1982 рр. Синчук О.М. працював професором кафедри факультетської терапії, згодом – професором кафедри госпітальної терапії ЧМІ, з 1982 по 1992 рр. – завідувачем кафедри госпітальної терапії ЧМІ. У вересні 1992 року, коли кафедру очолює проф. Коломощь М.Ю. – проф. Синчук О.М. перейшов на посаду професора кафедри.

Наукові дослідження професора Синчука О.М. були присвячені кардіології, а саме дослідженню функціонального стану печінки у хворих на ІХС, стану центральної гемодинаміки, вольнорегульованні та екскреторної функції нирок при хронічній серцевій недо-

лічній базі ЧМІ у 1982 році – Чернівецькій міській лікарні №1 (сьогодні це ОКУ «Лікарня швидкої медичної допомоги»). Щотижня він проводив обходи в терапевтичних відділеннях Міської лікарні №1, вимагав від лікарів ретельної доповіді історії хвороби кожного хворого із знанням результатів додаткових методів дослідження на пам'ять. Іноді різкий в обговоренні історії хвороби пацієнта професор робив зауваження лікарям і вказував на лікарські помилки, які вони в майбутньому вже не допускали.

Обхід проф. Синчука О.М. – це була справжня школа життя. На них завжди були присутні лікарі-інтерни, студенти 6 курсу, клінічні ординатори та ординатори відділень. Величезна кількість інформації, якою володів професор, енциклопедичні знання, його висока лікарська кваліфікація та досвід роботи в Україні і в Замбії дозволяли йому миттєво приймати рішення відносно сумнівного діагнозу, змінювати тактику ведення хворого, досягати найкращого з можливих результатів.

легливість у навчанні. Часто відвідував практичні заняття, слухав відповіді студентів. Робив зауваження викладачам щодо методики проведення заняття. Часто казав: «Кажіть тести? Головне – це обговорення проблеми». «Прекратите спрашивать, начинайте учить».

Проф. Синчук О.М. був активним членом Чернівецької обласної асоціації терапевтів ім. акад. В.Х.Василенка, започатковану проф. Самсоном О.І. Очолював кардіологічну секцію асоціації. Свої виступи професор ретельно готував, проводив круглі столи з різної проблематики кардіології, ревматології, терапії.

Проф. Синчук О.М. був ініціатором проведення III з'їзду кардіологів УРСР в Чернівцях у 1988 році.

Професор Синчук О.М. був автором 104 наукових та навчально-методичних праць, серед яких найбільш вагомим є підручник Sintchok A.N. Practical manual on electrocardiography. The University of Zambia, Lusaka, 1973.

Нагороджений знаком «Отличник здраво-

вості коморбідного перебігу захворювань та їх фармакотерапія в клініці внутрішньої медицини», секційне засідання «Сучасні підходи до лікування та профілактики серцево-судинних захворювань з урахуванням коморбідних станів» якої ми присвятили 90-річчю проф. Синчука О.М.

Пам'ять про професора Синчука О.М. завжди буде в наших серцях.

*Хухліна Оксана Святославівна,
завідувач кафедри внутрішньої
медицини, клінічної фармакології та
професійних хвороб,
доктор медичних наук;
Восвідка Оксана Степанівна,
доцент кафедри внутрішньої
медицини, клінічної фармакології та
професійних хвороб;
Антонів Олена Андріївна,
асистент кафедри внутрішньої
медицини, клінічної фармакології.*

Колектив кафедри госпітальної терапії у 1988 та 1994 рр.